

سام پژوهش ملی ایران

استقرار حاکمیت ملی هدف جبهه ملی ایران است

شماره
۱۸۳

نشریه داخلی تهران چهارم اردیبهشت ماه ۱۳۹۰ خورشیدی شماره ۱۸۳

به نام خداوند جان و خرد

قیام آزادیخواهانه ضد دیکتاتوری ملت سوریه

عربی نو پارا که از اتحاد مصر و سوریه و به همت «جمال عبدالناصر» تشکیل یافته بود از هم گسیخت. حافظ اسد از یک سو خود را در صفحه نخست مبارزه با اسرائیل و صهیونیسم قلمداد میکرد و از سوی دیگر اسلام گرایان سوریه و مخالف با اسرائیل را تحت سبعانه ترین سرکوب ها قرار میداد که این سرکوب ها تا هم اکنون هم ادامه دارد. با درگذشت ناگهانی حافظ اسد در ژوئن سال ۲۰۰۰ پرسش پشار اسد جانشین او و رئیس جمهور سوریه گردید ولی کارنامه حکومت حدواده ساله اوتقاویت چندانی را با حکومت پدرش نشان نمیدهد. باز هم بند بازی درسیاست خارجی و سرکیسه کردن کشورهای منطقه و بهره گیری از سرکوب اختناق در داخل. در حال ۲۰۰۴ در تظاهرات و شورشی که بدنبال یک مسابقه فوتیاب در شهر «قامشلی» روی داد نبروهای سرکوب گر بشار اسد بیش از ۳۰ نفر را کشته و صدها نفر را مجروح کردند و تعداد زیادی رانیز بازداشت و زنانه زندان ها نمودند. در هفته های اخیر و بدنبال جنبش های آزادیخواهانه در کشورهای تونس، مصر، یمن و بحرین در سوریه نیز اعتراضات و قیام های مردمی علیه حکومت حزب بعث و خاندان اسد نمایان شده است. این تحرکات ضد دیکتاتوری و آزادیخواهانه که از شهرهای «درعا»، «دمشق»، «لاذقیه»، «بانياس» و «حاصم» آغاز شد اکنون به سراسر سوریه و حتی به روستاهای سترش یافته است. اعتراضات به حکومت خود کامه سوریه قبل از روزهای جمعه صورت میگرفت و لی به تدریج اعتراضات و تظاهرات ضد دولتی به امری روزانه تبدیل شده است. طی این اعتراضات و تظاهرات آزادیخواهانه ضد دیکتاتوری تا هنگام رقم خوردن این سطور بیش از سیصد نفر کشته و صدها نفر خشمی و هزاران نفر بازداشت شده اند. ظاهرا کنندگان مجسمه های حافظ اسد را سرنگون و عکس های بشار اسد را به آتش میکشند و فریاد «آزادی، آزادی» سر میدهد.

«بان کی مون» دبیر کل سازمان ملل متعدد با محکوم کردن خشونت ها علیه مردم معترض سوریه خواستار انجام تحقیق در مورد قتل های اتفاق افتاده گردیده است. «مارتین نسیر کی» سخنگوی دبیر کل سازمان ملل نیز گفت که باید تحقیقاتی شفاف در مرور این قتل ها صورت بگیرد و اشخاص مسئول این قتل ها باید با پیگرد قانونی مواجه شوند.

نخست وزیر ترکیه میگوید که بشار اسد را نصیحت کرده که هر چه زود تر اصلاحاتی قابل لمس را برای ارام کردن مردم سوریه بعمل آورد. مقامات مهم سیاسی امریکا و کشورهای اروپائی همگی با ماحکوم کردن خشونت و سرکوب در سوریه خواستار رعایت حقوق بشر و تن دادن حکومت سوریه به حقوق سیاسی مردم این کشور شده اند. در این میان دولت بشار اسد ظاهرا اصلاحاتی را آغاز کرده است. اسد دولت «ناجی عطری» را بر کنار «عادل سفر» را مأمور تشکیل دولت جدید نمود. اودستور داد کارزینیوی تازه ای را که در حومه دمشق افتتاح شده بود تعطیل کنند. او دستور داد که کردهای شمال سوریه که فاقد تابعیت سوریه بودند، تابعیت سوری داده شود. اودستور داد تعدادی از کردها را که به جرم برگزاری مراسم نوروز زندانی شده بودند و همچنین تعدادی از زندانیان تظاهرات اخیر را آزاد نمایند. او گفت که از ایدی مطبوعات را میپذیرد. بشار اسد در روز پنجم شنبه اول اردیبهشت ماه احمدیه را لایحه لغو وضعیت فوق العاده را که مردم در خواست معتبر پذیرش نمود. او دستور داد که کردهای شمال سوریه کشته شدند. او دستور داد که مردم توسط نیروهای سرکوب گر حکومت کشته شدند. و این روز بینان جمعه بزرگ یا جمیع خوین نام گرفت. در روز شنبه سوم اردیبهشت در جریان تشییع جنازه کشته شدگان روز جمعه خوین باز هم اینطور به نظر میرسد که دیگر برای انجام این اقدامات اصلاحی و این وعده و ویدهای فریبنده خیلی دیر شده باشد. آتش بعض و نفرت مردم از سرکوب ها و فسادها وار حکومت به ظاهر جمهوری ولی در اصل حکومت مادام عمر و موروشی خاندان اسد و این همه خشونت و کشته راهی اخیر و دروغ گوئی های بعد از آن، آنچنان مشتعل شده که با این اصلاحات سطحی و این وعده ها خاموش شدنی نیست. دیکتاتورهای مثل بشار اسد و علی عبدالله صالح و عمر قذافی وال خلیفه سرنسوشتی غیر از سرنوشت «بن علی» و «مبارک» نخواهد داشت.

امواج بلند اقیانوس متلاطم خیزش های آزادیخواهانه ملت ها در کشورهای خاورمیانه و قیام علیه حکومت های استبدادی و حکام دیکتاتور سرانجام سوریه راهم درهم نور دید. کشوری که سالهای است در آن از آزادیهای سیاسی مثل آزادی احزاب و اجتماعات و آزادی انتخابات خبری نیست و سالهای است که حکومت در اختیار تنها حزب مجاز یعنی حزب بعث است. و در حقیقت به نام «جمهوری» یک حکومت مادام عمر و موروشی با خشونت تمام در این کشور مستقر است. سوریه کشوری است با تمدن و فرهنگ در خشان با بیش از پنج هزار سال تاریخ که در قلب خاورمیانه و تقربا در محل تلاقی سه قاره آسیا، اروپا و آفریقا قرار گرفته است. و پایاخت آن دمشق که همان شام قبلي است به عنوان نخستین پایاخت جهان شناخته میشود. خاک سوریه بین کشورهای ترکیه، عراق، اردن، اسرائیل و لبنان و بخشی از آن هم در کنار دریای مدیترانه واقع شده است. سوریه ۱۸۵۱۸ کیلومتر مربع مساحت دارد که بخش کوچکی از آن که اهمیت استراتژیک ویژه ای دارد یعنی بندیهای جولان انسال ۱۹۶۷ تحت اشغال اسرائیل میباشد. سوریه حدود بیست و یک میلیون نفر جمعیت دارد که در حد آستان مسلمان سنی ۱۳، در حد علوی و شیعه ۱۰ درصد مسیحی و ۳ درصد دروزی میباشند. اقتصاد سوریه بر پایه کشاورزی، صنایع، تجارت، توریسم و مقداری هم فروش نفت بنا نهاده شده است. حکومت در طول تاریخ تحولات بسیاری را بست سرگذاشته و چندین بار توسط قدرت های مختلف منطقه دست به دست گشته است. پس از جنگ جهانی اول و فروپاشی امپراتوری عثمانی سوریه هم مثل بسیاری از کشورهای خاورمیانه به صورت کشوری پادشاهی از دل امپراطوری تجزیه شده عثمانی بیرون آمد و پس از آن سالها تحت استعماره قیوموت فرانسه قرار داشت. در حال ۱۹۴۶ سوریه استقلال یافته و نظام آن جمهوری شد و در همین سال حزب بعث با ایدئولوژی ناسیونالیسم عربی همراه با سوسیالیسم توسط میشل عفلق و صلاح الدین بیطاریان گذاری شد. با تأسیس حزب بعث حافظ اسد ۱۶ ساله به این حزب پیوست و پس از ۲۴ سال ۱۹۷۰ به مقام رهبری حزب تکیه زد. سپهبد حافظ اسد رهبر حزب بعث در حال ۱۹۷۱ با یک کودتای نظامی حکومت سوریه را در اختیار گرفت و سپس در انتخاباتی که او تنها نامزد آن بود ۹۹ درصد آراء ریاست جمهوری سوریه را بدست آورد و پس از آن هم با برگزاری چهار بار انتخابات فرمایشی دیگر و هر دفعه با کسب نزدیکی به صدر صد آراء به ریاست جمهوری خود تداوم بخشد. و بعده سی سال رئیس جمهور مادام عمر سوریه گردید. حافظ اسد از همان ابتدا با بهره گیری از مقررات وضعیت فوق العاده، با منعیت فعالیت احزاب و برجاری اجتماعات و ممانعت از انتشار مطبوعات آزاد دیکتاتوری سنگین و جامعه ای بسته و مختصق حاکمیتی شبه استالینیستی را به کشور سوریه تحمیل نمود. از نظر سیاست خارجی، بندبازی سیاسی و جلب حمایت مالی و سیاسی بعضی از کشورهای منطقه به بهانه مبارزه با اسرائیل و همچنین برقراری پیوند قوی با اتحاد جماهیر شوروی سابق را واجهه همت خود قرارداد و از نظر سیاست داخلی اعمال وضعیت فوق العاده و بایمال کردن آزادی های ملت سوریه و سرکوب و حشیانه مخالفان و استفاده از داغ و درفش را شیوه حکومت خود نمود. او در حال ۱۹۸۲ برای سرکوب اعتراضات و شورش مردم شهر «حماء» با بیماران هوایی و استفاده از آتش تویخانه این شهر را درهم کوبید و پیش از هزار نفر را کشت. این شیوه همان حرکتی است که چند هفته پیش، سر هنگ معمر قذافی در برخی از شهرهای لیبی انجام داد که مردم اعتراف جامعه جهانی و سازمان ملل متعدد قرار گرفت و قطعنامه پرواز منع برای دولت قذافی صادر گردید در حالیکه حافظ اسد بدون اعتراضات جهانی چشم گیر و قطعنامه سازمان ملل، سال ۲۹، قبل همین جنایات را در ابعادی بسیار گسترده تر مرتكب شد. او در بخورد بیرحمانه با مخالفان خود در نزد نیکرد و حتی برادرش «رفعت اسد» را که اورا در رسیدن به قدرت بسیار حمایت کرده بود برای همیشه از خاک سوریه اخراج نمود. او نه تنها آزادی احزاب و اجتماعات و آزادی انتخابات را بدل سیاست فراموشی سپرده بود بلکه به مردم سوریه حتی اجازه استفاده از تلفن موبایل رانیز نمیداد. از طرف حافظ اسد حرکات سیاسی متناقض بسیار دیده میشد. او از یک طرف بر طبق اصول اعتقادی حزب بعث طرفدار ناسیونالیسم عربی و نوعی پان عربیس بود و از طرف دیگر دیدم که قبل از ریاست جمهوری خود در سال ۱۹۶۱ همراه با چند نفر افسر سوری کواده ای را ساماندهی کرد که جمهوری متعدد